

havns Befæstning, og jeg sagde da de Ord, som ere blevne citerede her af det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen), og som i sin Tid blev citerede af den højtærede Finansminister ved et Møde i Sæby, men jeg tilføjede: „Mit Standpunkt er altsaa det, som jeg fremhævede i Gaar, at indtil vi komme til paa Grundlag af Kommissionens Behandling af denne Sag at tage Standpunkt til den, maa Fæstningen blive, som den er, Venstre kan ikke gaa med til og ikke billige en stykkevis Færdiggørelse af Københavns Befæstning, som Forholdene foreligge nu.“ Det var det virkelige Indhold af min Tale. Det var en Underretning til den daværende Krigsminister Madsen om, at det ikke vilde blive taalt, at han fortsatte sine Forsøg paa en Færdiggørelse af Københavns Befæstning. Den Maade, hvorpaa man citerer det halve af, hvad jeg i den Forbindelse har sagt, er en fuldkommen Forvrængning, og det var ikke saa underligt, at en Referent, som hørte disse Ord, kunde sige, at de vare „uldne“, og tro, det var den højtærede Finansminister, som sagde dette. Selvfølgelig kunde jeg ikke have ytret den Mening, som ligger i de Ord, der blev løsrevne og isolerede af den højtærede Finansminister.

Maa jeg dernæst til det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) gøre den Bemærkning, at naar han finder det saa slemt, at der i vort Odense-Program staar noget om Søpoliti og Grænsevagt, beder jeg ham drøfte denne Sag med det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) og det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster (K. Bjerre), der sidder i Hovedbestyrelsen for Danmarks Fredsforening, som har det samme paa sit Program. Jeg beder ham ligeledes forhandle det med det ærede Medlem i det andet Ting (J. Berthelsen), som bor i Aalborg, og som ogsaa er Medlem af Venstrereformpartiet. Det gælder ogsaa mange andre Medlemmer af Reformpartiet, som tillige ere Medlemmer af Danmarks Fredsforening, og som derfor ogsaa have godkendt dette Program.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) har Ordet for en kort Bemærkning.

Deuntzer: Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) rettede et, ja maaske flere Spørgsmaal til mig. Jeg forsøgte at nedskrive disse Spørgsmaal, men det lykkedes mig ikke. De vare

enten for lange, eller ogsaa bleve de fremsatte noget for hurtigt. Jeg vil vente, indtil de foreligge i trykt Form, for at afgøre, om jeg finder mig foranlediget til at svare paa Spørgsmaalene eller ikke. Jeg vil blot nu med Hensyn til det ene Spørgsmaal eller den Del af Spørgsmaalet, som angaar de Pligter, Danmark maatte have som neutral Stat, svare, at jeg finder det højest betænkeligt af internationale Hensyn, naar man som jeg har staaet i Spidsen for Danmarks Udenrigspolitik, her i denne Sal at indlade sig paa at udtale sig om, hvilke Pligter der maatte følge af Danmarks Stilling som neutral Stat.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) sagde, det var ganske uberettiget at stille dette Spørgsmaal til ham, om han nu ligesom i Fortiden mente, at Københavns Befæstning var en national Ulykke for Landet. Det ærede Medlem svarede ikke paa dette Spørgsmaal. Han hentydede derimod til min Fortid, til, at jeg tidligere havde været moderat. Jeg skal da oplyse om, at første Gang jeg stillede mig, udtalte jeg mig bestemt mod Københavns Befæstning, og det har jeg gjort, saa længe jeg har været Rigsdagsmand. Men saa anførte det ærede Medlem en privat Samtale, han for nogle Aar siden havde med mig angaaende nogle Begivenheder under Ministeriet Reedtz-Thott. Jeg synes, det er mærkeligt, at det ærede Medlem vil anføre private Samtaler her. Hvis jeg vilde citere private Samtaler, jeg har haft med det ærede Medlem for Løvel, den højtærede Finansminister og forskellige andre indflydelsesrige Medlemmer indenfor Reformpartiet, vilde det blive artige Ting, der kom frem. Det kan det ærede Medlem være ganske rolig for.

Det ærede Medlem refererede ogsaa til nogle Begivenheder, som skulde have fundet Sted i Venstres Partimøde den 12. Januar, og bemærkede, at jeg da skulde have udtalt min Tilslutning til, at Konseilspræsidenten dannede sit Ministerium, og til hans militære Program. Det sidste var netop det, jeg ikke gjorde. Jeg udtalte min Tilslutning til, at Konseilspræsidenten dannede et Ministerium, men jeg tog det stærkeste Forbehold overfor hans militære Program, hvad alle, der vare til Stede, kunne bevidne.